

„Kapcsolaton alapuló felépülési támogatás” – Mi a legfontosabb a személyes felépülési út támogatásában

A mentális egészség és a társadalmi kirekesztés volt a témája a legutóbbi Mental Health Europe webináriumnak. Az SMES európai hálózata mutatta be azokat a lehetőségeket, amelyekkel segíteni lehet az érintetteket, rászorulókat integrálásukat és melyekkel küzdeni lehet hátrányos megkülönböztetésük ellen.

„Az ember van a középpontban, méltósága, alapvető jogai, hangja, szükségletei, élete az, amire a szervezet reflektál” -ez az SMES filozófiája, amelyet március első online találkozásán megismerhettünk. Az SMES egy európai hálózat a szélsőséges körülmények között, szegénységben, periférián élők és a súlyos mentális egészségügyi problémákkal küzdők számára. Az SMES egy nonprofit nemzetközi egyesület, amely a mentális egészség és a társadalmi kirekesztés határterületén és metszéspontjában működik. Célja a szellemi, fizikai és szociális jóllét javítása, az emberi jogok érvényesülésének előmozdítása, a szociális és egészségügyi szolgáltatásokhoz, az állampolgársághoz és a részvételhez, a befogadáshoz és a szolidaritáshoz való hozzáférés elősegítése az európai országokban, a szélsőséges szociális és egészségügyi szegénységben élők számára.

Az egészségügyi és szociális területek határterületén működő szervezet hivatásos és önkéntes emberek közössége. Az európai kvv-projekt 1992-ben indult Rómában az 1. európai szeminárium (1992. december) eredményeként, amely a rendkívül rossz egészségügyi és szociális körülmények között élő hajléktalanokért, a borzasztóan elhanyagolt és elhagyott pszichoszociális fogyatékkal élő emberekért létesült.

De pontosan kik ők?

- Mélyszegénységben élő emberek az utcákon, menedékházakban,
- pszichoszociális problémákkal küzdők -megfelelő segítség nélkül-,
- a jövedelem elvesztésével fenyegetett fiatalok,
- idős emberek, akiket elhagytak,
- okmányokkal nem rendelkező, menedékkérők és menekültek, akiket az elutasítás és a kirekesztés fenyeget.

És melyek az európai hálózat alapelvei?

Minden személynek joga van az elérhető legjobb mentálhigiénés ellátáshoz, amely a szociális ellátórendszer részét képezi. A mentális betegséggel kapcsolatos stigma és diszkrimináció hosszantartó. Pedig: a személy „elsősorban ember”! „Egy személy akkor létezik, ha verbális és testi hangját meghallják és megértik. A tisztességes társadalom az, amely nem alázza meg azokat az embereket, akiknek szolgáltatást nyújt” Ma a kínált szolgáltatások számának és sokszínűségének növekedése, a professzionalizmus és a segítők képzése ellenére, a hajléktalanok és a mentális problémákkal küzdők egy része inkább az utcán marad, elutasítva a szociális és a szociális ellátások által javasolt megoldást. Fontos kérdés, amelyre a hálózat Európa szerte keresi a válaszokat: az intervenciók integrálják-e a szociális és egészségügyi ellátást? Összhangban vannak-e a rászorulókat valódi kéréseivel, és tiszteletben tartják-e méltóságukat? Hozzáférhető-e a marginalizált és kirekesztett emberek számára mindenütt, ahol vannak, kongruensek és fenntarthatók-e? Van-e elegendő és megfelelő szolgáltatás a sürgősségi központokban?

A nemzetközi hálózat ezeket a kérdéseket teszi fel és keresi a közös válaszokat, megoldásokat.

Kun Viktória